

Nro.

61.

DZIENNIK

Patryotycznych Polityków w Lwowie.

Dnia 15go Marca 1797.

Gazety.

FRANCYA.

Z Paryża dnia 17. Lutego. Pogłoski o wzięciu Mantuy od tygodnia już się tu słyszeć dały. Z początku niewiedzianno z jakiego pochodziły źródła, dla tego powątpiewano o ich rzetelności. Hrabia Serbelloni Deputowany od Medyolanczyków, pierwszy przez gońca odebrał w Paryżu te nowinę, i zaraz ją doniósł ministrowi wojennemu. Obywatele Medyolanu wysyłając gońca swego z pocieszonym

N 3

sznym

sznym tym raportem, obiecali mu 100.
 Luidorów, jeżeli uprzedzi wszystkich
 gości wyflanych do Paryża od armii
 w tym samym celu. Nazajutrz Hr *Ser-*
belloni przekonany, że za wzięciem *Man-*
tuy rozstrzygnięty już będzie los krajów
 Lombardzkich, posłał z ukontentowania
 600. Luidorów Ministrowi Policyi, pro-
 sząc, aby je rozdał między ubogich. Dnia
 11. Dyrektoryat doniósł dopiero urzędo-
 wnie tę wiadomość, a po obiedzie dał
 się słyszeć huk z licznych armat w koło
 Paryża. Wieczorem patryoci dawali
 wszędzie bale, i na ieden z tych pracu-
 jący w Kancellaryi Dyrektoryatu spro-
 wadzili Obywatela *Angereau* 75. letnie-
 go starca, który na przedmieściu *Mar-*
ceau bawi się przekupstwem owoców.
 Starzec ten zaśnąć musiał pierwsze miey-
 sce, a przytomni goście, uwieczywszy
 go laurem, przypieili do pierśi bukiet
 z wstążek 3kolorowych. Po bankiecie
 liczna Deputacya z kompanii odprowa-
 dzila go do domu. Znałomi i sąsiedzi,
 patrząc się na porwanie tego starca zdo-
 mu, sądzili, że nieprzyjaciele Rzeczypo-
 spolitey pozbawią go życia, lub też źle
 się z niem obeydą; gdy go zaś późniefi
 uyzrzedli

tyzrzeli w laurach, nie mogli się pojąć z radości. Takich oznaków radości publiczney niewidziano ieszcze w Paryżu po żadnem zwycięstwie, iak tym razem.

Gdy w Radzie starszych czytano rapport o wzięciu *Mantuy*, oświadczył deputowany St. *Michel*, który wielkim jest przyjacielem projektu zmierzającego do przekształcenia *Europy* w powszechną Rzeczpospolitą, że teraz jest czas, gdzie *Rzym* i całe *Włochy* mogą być ogłoszone za wolne, i należy tam wprowadzić Rewolucyą. Niepodległość ludu *Lombardzkiego* dodał, nieodzownie już jest zatwierdzona, i ten niepowróci więcej pod iarzmo panowania cudzego. Przeciwnie Deputowany *Dumas* twierdził, że teraz jest moment najzdolniejszy do przywrócenia pokoju *Europie* całej, i pozyskania chlubnych warunków dla *Francyi*. Rzuciwszy okiem, dodał, na teatr wojenny począwszy od *Zuydersee*, w *Hollandyi*, aż do morza *Adryatyckiego*, któż się nie zgodzi zemną na to, że pokój jest w ręku owych, którzy są panami *Mastrychtu* i *Mantuy*.

Temi dniami przybył tu z *Belgii* Minister *Benezecb*, a z *Bazylei* B. *Stael*, przed-

przedtym Minister Szwedzki przy Direktoryacie. Skoro tylko wiadomość o wzięciu *Mantuy* zupełnie się potwierdziła, Rząd nasz wydał zaraz rozkaz Jenerałom armii niższego Renu, aby rozpoczynawszy zaczepnie kroki nieprzyjacielskie, wtargnęli do Niemiec. Z okolic *Brest i Vendée* maszeruje 20,000. wojska świeżego w pójście nad Ren. Direktoryat obwieścił urzędownie cały naród, że na kampanię przyszłą nie będzie potrzeba rekrutów świeżych, że Rzeczpospolita ma dostatek wojska ćwiczonego. Razem zalecił oficyerom i innym wojskowym, aby z urlopow na dzień 21. Marca stawali u kommand swoich.

Jenerał *Buonaparte* w raporcie pod 3. Lutego oznajmuje, że Jenerał *Vial*, zabrawszy 750. niewolników, opasał *Lavis* i odparł z naczyną stratą nieprzyjaciół do *St. Michele*. Przed Aditantem *Sandoz Lambert* 100. ludzi z iednym Maio-rem złożyło oręż. — Jeden Kaper Republikański przyprowadził świeżo do *Rochelle* złowiony okręt Angielski, *Judith*, na którym znajdowało się do *Gibraltaru* przeznaczonych 464. beczek prochu, 3. moździerze, 18. armat, 2552. muszkie-
tów,

tów, 1,071. karabinów, 1,766. bagnietów i t. d.

Mowa, którą temi dniami *Boissy d'Anglas* miał w Radzie 51et przeciw graczom publicznym i szulerom, warta jest uwagi i pamięci powszechney. Każdy z niey nauczyć się może, iak ma trzymać o podobnych piawkach społeczności: „Nie masz Rządu dobrego, są słowa jego, bez dobrych obyczajów. Żeby zaś ten mógł być trwałym, trzeba skłonności narodu przyzwyczaić i zginać do cnoty. *Kartago* nie niezaginięła w *Afryce*, ale w *Kapuy*. Jeżeli nie wykorzenimy łakomstwa i chciwości bogactw, tedy na nic się nie zda budowla naszej Rzeczypospolitey. Próżno sobie nadawać będziemy imię *Spartanów* lub *Rzymian*, kiedy w samym skutku okazemy się tylko *Sybarytami*. Prawo nie może zabronić skąpstwa, ambicyi i rozpusty; ale roztropne urządzenia kształcąc zwolna skłonności szczególnych osób narodu, mogą założyć hamulec tym pasynom. Ambicya fatalne częstokroć skutki sprowadza na narody, lecz ta porządnie kierowana, przykładą się pospolicie do ich wielkości i potęgi. O skłonności do

do gry i szulerstwa nie można tego powiedzieć; ta pasja w towarzystwie ludzkim zupełnie jest niepożyteczną, a gracz zawsze jest złym obywatelem. Domy gry pierwsze pożerają czułość duszy i omamiają zmysły nieszczęśliwych tych ofiar, które motają w swe sidła. Tam to człowiek przywyka do samotności, które jest źródłem wszelkich zbrodni; tam hartuje się do nieczułości na wszelkie potrzeby oyczyzny i ukochanej czułości rodziny; tam wściekłość tym mocniej pożera wnętrze iednych, im częściej los przyiazny drażni radością drugich; tam nakoniec nieszczęśliwy, padając pod ciołem rozpacz, szuka lekarstwa w samobójstwie lub kradzieży, rozboju i knowaniu spisków przeciw oyczyźnie; utraciwszy szlachetne czucia sądzi, że i tym sposobem wolno zbierać rozsprofzony majątek. „ Potey mowie *Boissy d'Anglas* wniósł projekt zakazujący gry hazardowe na placach i w domach publicznych, a to pod surowemi karami. Wniosek i mowę Rada kazała podać do druku, a następnie przedmiot wzięty będzie na rozważę.

Kapitan ieden od Gwardyi Dyrekto-
ryatu utracił swą rangę za to, że w do-
mu gościnnym kazał muzykantóm grać
Piosnkę: o Ryszardzie! o mój Królu! Sła-
wny perukarz a przedtym Markis *Beau-
regard*, za należenie do spisku, wzięty
został do aresztu.

Rozmaite wiadomości.

Z Londynu donoszą pod 14. Lutego,
że Pan *Pitt* uyzurzał znowu potrzebę za-
ciągnięcia pożyczki od 10. milionów funt:
szter. Zaburzenie w *Irlandyi* coraz wię-
cey się szczy. Sekretarz Ambasady Ame-
rykańskiey z Londynu pojechał do Pa-
ryża. Mówią, że Lord *Grenville* dał mu
Depesze od Rządu Angielskiego do Dire-
ktoryatu. Wszyscy się lękają, żeby
Francuzi nieprzedsięwzięli znowu wylą-
dowania do *Szkocyi*; gdyż pod *Gran-
ville i Cherbourg* zebrali do 20,000. woy-
ska. W Londynie dostano list pisany od
Reprezentanta Rady Prawodawczey,
Bernard, z Paryża do *Calais*. W tym
wyrażono, że za wzięciem *Mantuy* ne-
gocyacye pokoiove, które się tajemnie
ro-

robią, w Paryżu, pódydą zapewne teraz sporszym krokiem. Pisma oppozycyjne w Anglii dają teraz dowcipny projekt, podług którego trzebaby wziąć w rekwizycyą rozum i dobre rady, iakich Ministrowie w krytycznym dziś położeniu nie chcą słuchać.

UWIADOMIENIE.

Z ostatniem dniem Marca bieżącego upływa czas Prenumeraty na Dziennik P. P. dla wielu JPanów Prenumerantów. Życzący sobie trzymać nadal te Dzieło, raczą się wcześniej zgłosić do Kantoru, a to dla uniknienia na potym nie regularności w expedycyi zwyczajney. W Lwowie dnia 11. Marca 1797. Kantor Dzien: P. P.
